

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАЛОВИНУ.

Број 26.

Главни и одговорни уредник
ДУШАН ЧАМПРАГ

Краља Петра 3.

За власника и издавача одговара
ДУШАН ЧАМПРАГ

Година VIII.

Нови Саде — не спавај!

Нови Сад од увек је важио као центар не само привредног и трговачког живота бивше Војводине, већ је поред тога био центар културно-просветног па и политичког живота.

Некада је Нови Сад имао три српска дневна листа и око шест — седам ревија и недељних листова, један немачки лист и један мађарски дневник.

Значи, да Нови Сад иако је био упола мањи са становништвом, ипак је имао шири круг просветних усталаца, већи број људи способних за све гране опште друштвеног живота, који су се надметали у раду и стварању за добро друштва.

Некада је Матица Српска издавала књиге за народ из свију области науке и просвете. Данас пак и тога нема. Истина, Матица Српска постоји, и Богу хвала још излази њезин часопис „Летопис“; а да тога није, једва би се и знало да је Матица Српска још у животу.

Некада у Матици Српској сарађивали су наши најбољи књижевници и просветни радници, а данас и у том погледу се осећа велика празнина.

Једном речју, Нови Сад на свима линијама губи свој значај, иако би требао баш данас да корача напред, јер је центар Дунавске бановине, и за тај напредак има и услова и могућности.

Нови Сад као град од свога спољњег изгледа није ништа изгубио, већ напротив, Нови Сад је учинио гигантски напредак. Знатно се проширио, скоро удвостручио број становништва, добио масу велелепних зграда и палата, добио колосалан мост, ујединио се са Петроварадином, подигнуто је неколико нових творница, трговачке радње су украшене најмодернијим изложима, уређују се нови тргови, добио је велики број државних надлештава и сакупио велики број интелектуалних радника, па и поред свега тога Нови Сад не пружа и не даје нашем културном и просветном животу оно, што би могао и што би требао дати.

Не налазе се начини и привлачна средства, да се људи дигну из чамотиње и свакодневне забринутости за данашњицу; да се потстичу на рад, око народног просвећивања, на рад, око подизања привредног и задругарског живота; на рад користан, који ће донети жељене резултате за целину. Могућности има, извори се могу

наћи а тако исти и људски материјал није на одмет, јер би могао врло много да користи народу и Отаџбини.

Истина постоји нека врста оправдања, да данашња омладина, како радничка, тако трговачка, занатлијска па и школска више се занима и поклања пажњу спортској лопти, него ли најдрагоценијој књизи од најбољих наших и светских писаца.

Истина ми нисмо непријатељи спорта, али се и у томе несме претеривати и одлазити чак до вртоглавости, на штету развијања просветних акција и циљева.

Нови Сад данас има око десет спортских клубова знавих и незнаних, али књижевних клубова уопште нема, а просветних врло мало, који тек што преживљују дане.

Будућност наше нације императивно захтева, да се што више полагаје на просвету, да се на просвету што више жртвује, јер мачем просвете секу се све препоне, које би се нашем националном напретку испречиле.

Зато и Нови Сад не би смео да спава, већ да се стави на чело једном јаком просветном покрету, јер он је у могућности, он то може да учини.

Стабилизација привреде

Београдска штампа ово дана јавила је утешну вест за наше пољопривреднике: да ће наша искрена савезница Француска само од Југославије куповати и увозити потребну количину жита.

Овој утешној вест свако ко тежи поправци и оздрављењу наших привредних прилика мора се из дна душе радовати.

Поред већ донетог закона за заштиту пољопривредника од зеленашких хијена, наша Краљевска влада учинила је потребне мере, да нашим пољопривредницима осигура пијацу на светском тржишту и то пијацу која спада у најбоље пијаце на светском тржишту, као што је наша савезница Француска.

Заштита наше пољопривреде и пољопривредника, значи побољшање нашег општег привредног живота, пошто је наша држава претежно ослоњена на пољопривредну производњу.

Ми данас корачамо у сусрет бољој будућности, идемо у сусрет поправци и ублажавању привредне кризе, т. ј.

идемо уопште потпуном оздрављењу и стабилизовању наших економских прилика.

Ово оздрављење пак води сигурној поправци наших социјалних прилика, тако, да ће скоро будућност показати жељене резултате на ублажавању социјалне беде, која је захватила у последње време читаву

земљину куглу.

За овако врло компликоване проблеме, треба велике државничке мудрости и способности, треба љубави према народу и Отаџбини, као што је има наш народни Краљ Александар и Његова сарадница влада, којој на челу стоји генерал Петар Живковић.

Помозимо браћи са Детелинаре.

Нови Сад се за последњих пар година знатно проширио. Поред многобројних палата изграђених на Малом Лиману и дунавској обали, Нови Сад има и своја нова насеља, која су сиротињска насеља, где претежним делом станују наше вредне занатлије и радници.

Видовданско насеље и Детелинара чине част нашем граду, јер вредни становници тих насеља, своје куће држе у примерном реду и труде се да она своја огњишта буду за пример другима.

Но на жалост, нашим насељима, а нарочито Детелинари, врло мало се поклања пажња од стране наше градске управе.

У првоме реду Детелинара, када падне мрак, без светлости и осветљења даје утисак да је неко потпуно забачено село, далеко од сваке могућности да се до осветљења дође.

Град Нови Сад има електричну централу и грдна је срамота да насеље које данас броји 4000 душа буде без осветљења.

Поред тога, тако велико насеље нема бунара, већ сироти становници морају да троше воду из властитих плитких бу-

нара из којих вода не одговара употреби за пиће.

Надаље, у тако великом насељу у коме нема осветљења нема ни полицијске постаје, нити страже и не дај боже каквих случајева сами грађани морали би међусобно уредовати, иако они као и сви остали грађани плаћају сва оптерећења, које и остали грађани свашају.

Здравље наших грађана захтева да се на насељима што скорије подигну артески бунари са здравом пијаћом водом. Углед града и потреба грађана захтева да се што пре спроведе осветљење. А спокојство, ред и поредак захтевају да се и на том насељу успостави полицијска станица.

А већ о калдрмисању улица и да не говоримо. Ако падне киша и буде рђаво време, тамо је онемогућен саобраћај не колски већ и пешачки.

Наша градска управа би требала да поведе бар мало рачуна и о овим грађанима са насеља, да не би стекли уверење да су они општинска пастирчад. Зато помозимо, што се да и може помоћи нашој браћи са речених насеља.

Апел Новосадске Трговачке Омладине

Новосадска трговачка омладина, којој на челу стоји као председник уважени новосадски трговац г. Милош Ралеџић, поводом изградње свога новог велелепног дома издала је следећи апел:

„Новосадска трговачка омладина поставила је за свој задатак подизање и образовање трговачког подмлатка и на томе ради већ више од 25 година. У тој установи нашли су окрића многи виђени наши трговци не само из Н. Сада него и из околине.

Напредак учињен у техници, повезаност тако рећи целога света у једну привредну заједницу, разноврсније потребе потрошача и профињавање укуса, довели су трговцу нове задатке и захтевају од њега велику те-

оријску и практичну спрему.

Имајући то у виду НТО је настојала, да што више помогне трговачком подмлатку како би прибавио солидну стручну спрему, да буде способан да издржи борбу, која му предстоји у животу и у будућем трг. раду. У ту сврху редовно је НТО издржавала вечерњу школу са 6 разреда, а како је тај рад од велике важности нарочито у овоме крају где је експанзија страног капитала понајјача. НТО га жели још и проширити.

Да би се могао што успешније изводити тај задатак, НТО је одлучила да сагради свој дом, где ће имати погодне просторије за одржавање стечајева, књијницу и читаоницу омладине, а од прихода дома издр-

жавала би се школа, за чије издржавање је потребно 70 80 хиљада динара годишње.

Градња дома је већ отпочела и по плану радови би се имали довршити још ове јесени. Како су међувремено искрсли и неки непредвиђени издаци, за које НТО нема покрића, принуђени смо апеловати на претставнике трговачког staleжа за добровољни прилог.

Сматрајући Вас пријатељем наше установе, слободни смо замолити Вас за прилог, како бисмо могли започете радове довршити и тако задовољити насушну потребу за подизање и јачање нашег staleжа.

Захваљујемо Вам се најлепше већ унапред на помоћи и изјављујемо, да ће омладина веома бити захвална својим прилагачима и добротворима, који су својим прилогом омогућили подизање дома. Имена прилагача биће објављена и сачувана за будућа покољења НТО.

Новосадска трговачка омладина која је кроз 25 година показала стварне резултате на пољу просвећивања својих чланова, а нарочито њезина вечерња школа, која је на стотине ученика оспособила за свестране практичне радове, заслужује сваку пажњу и потпору свију staleжа, а нарочито сада када је у питању довршење дома њезина, у коме ће се моћи успешније и ефикасније наставити рад на пољу културно-просветног подизања наше трговачке младежи.

Ликвидација једне хумане установе.

Пре годину дана је овде основано друштво за узајамно помагање за случај болести и смрти, које се звало „Прва помоћ“, а које је имала и своја правила, уосталом, као и свако друго друштво.

Благодати тога друштва су брзо осетили и чланови (махом држ. и банов. чиновници) па и сами лекари.

Али шта се десило и зашто је ова млада установа морала ликвидирати? — Као код сваког пада, скоро, и овде су узроци етички и морални. Несавесни људи, па ма колико се звали школовани и „интелигентни“, на зло употребише своја права у дужности и тако доведоше у безизлазан положај и до финансијског краха ову институцију. За јавност је доста кад се мора ова жалосна чињеница констатовати јавно. Отсуство сваке етичке свести и моралног осећаја увек је било главни мотив било каквог краха. Не води се тада много рачуна о томе: шта ће јавност, као врховни регулатор друштва, шта ће она рећи, и шта ће рећи чланови других организација са истом тенденцијом и циљем!! Зар је нећа хумана и сталешка свест, код т. зв. мануелних радника, о којих се није „очешала“ култура и цивилизација осудити?

Изгледа да ипак јесте.

ДРВО, УГАЉ, КОКС. —
Дрвара Д. Вјелић, Нови Сад.
Телефон 20-10.

Г-ђа која чини част Новоме Саду

Уважена супруга нашега националнога радника др. Александра Моча адвоката, г-ђа Милица, рођ. Јовановић још увек са пуно свежине и марљивости иступа на свима уметничким приредбама, које иду за тим, да се испољи и манифестује наша национална вредност.

Још као врло млада, г-ђа Моч цењена је и призната од иностраних меродавних уметничких фактора, који су је стављали у ред уметничких снага и то првокласних снага.

Као доказ нашој тврдњи, ми ћемо регистровати извештај предатног српског листа „Српство“ из године 1910.

Тај извештај у бр. од 26 маја 1910 гласи:

„Уметнички успех младе Српкињице. Наш Нови Сад може се опет подичити једним својим даровитим дететом, које је на најбољем путу, да му славу пронесе и по туђини. У музичкој школи Јакова Штолца у Грацу учи се од скоро млада Српкињица Милица Јовановићева, ћерка покојног новосадског одветника Душана Јовановића и жене му Марије рођ. Мијатовић (Влајановић) а праунука незаборављеног родољуба Стевана Брановачког и сестричина нашег уваженог суграђанина Милоша Мијатовића. Ономад је та школа са својим питомцима приредила концерт, на којем се од свију питомаца највећма одликовала млада Милица. Градски листови не могу довољно да похвале даровиту Српкињицу. У старом градском листу *Tegetpost* пише одлични музички референт др. О. Хафман о нашој Новосаткињи ово: „И музички завод Јакова Штолца има своју звезду, на којој се учитељу само може честитати. То је пијанисткиња Милица Јовановићева, млада девојана, у чијој је свирци најсрећније спојена изврсна техника са финим схватањем. Начин, којим је одсвирала Листову концертну етиду у *desdur*-у свакако је веома значајан. Пре свега је правилно схватање и изградба оркестралних дејстава и одмах јасна диспозиција над целим делом доказала, да ту управо не може бити речи о ученици, него о уметници. Па публика је и била очарана и најволела би била, да је себи могла истапшати читав концерт од те младе девојане, за коју се не у последњој линији мора рећи, да за гласовир има фини естетику спољашњих облика“. А референт листа *„Grazer Zeitung“* вели ово: „Ћица Милица Јовановићева, која је свирала Листову концертну етиду у *desdur*-у, прави је таленат. У њеној свирци звучи све тако заокружено и јасно формирано, тако здраво и природно у изразу, као да никако друкче не може ни бити. Госпођица Милица има зрело музичко разумевање, отмен укус и школу, која учи и тајне, како ваља уметнички ударати дирке“. — Ми искрено честитамо младој Српкињици лепи успех и радујемо се, што га можемо онде

забележити. Уверени смо, да ће за тим првим успесима доћи и даљи и да ће даровита и вредна млада Милица све већма подичити и себе и своје родно место а богме и народ, из којег је поникла“.

Наведени број „Српства“ случајно нам је дошао до руку и хтели не хтели, морамо и ово да региструјемо, тим пре, што г-ђа Моч данас као узорна домаћица, доспева да се с временом на време покаже на разним хуманим приредбама, са својим заиста уметничким музичким атракцијама, које нами Новосађанима служи на част и понос, јер г-ђа Моч и као узорна мати и као рођена уметница, даје доказа, да за општу националну ствар, треба свуд и на сваком месту дати од себе, онолико, колико је могуће и жртвовати за општу ствар.

На г-ђу Моч треба да се угледају наше многе даме, а специјално г-ђа Моч служи нама новосађанима за понос и дику.

Живела!

Посета г. Милана Николића бана у Матици Српској.

У среду 17 јуна о. г. бан господин Милан Николић у пратњи шефа кабинета г. дра Стевана Суботиног посетио је Матицу Српску. Господина бана дочекао је у Матици г. др. Александар Моч, потпредседник Матичин и чланови Управног Одбора г. г. Глиша Мирковић и Миша Павловић са свима службеницима. Госп. бан је пробавио неко време у свечаној дворници Матичиној, где је посматрао галерију слика и где је г. др. Моч приказао главне историјске личности и највеће добротворе Матичине. Господин бан по познатој својој љубавности опростио се од присутних и отишао да и другим установама учини посету.

У пажњу град. власти!

Данас кад се у културном свету па и код нас оснивају друштва за заштиту животиња, стално нас чуди пролазећи шта се збива на дунавској обали. Кад идемо више пута у шетњу са њуприје нуз нов мали парк преко од „Данубијуса“ где је велики промет, има једно парче, ваљда око 10 метара рупчага и ту се редовно кола завале и онда сироти коњи извуку тучу, шибане и вику, да је права грозота гледати сироте животиње.

И околни становници у лепим модерним кућама морају свакога дана то чудо и зверства да гледају. Многима и позли кад виде ту тучу. Па зар нема никога да види те јаде људи и стоке и да поправи то мало пута и да спасе људе и сироте животиње од те туче и ужасног мучења? Већ пуне две године влада то стање.

То се више већ гледати не може. Помажите што пре градске власти, Бог Вама помогао.

Пролазнице.

Успомена на Григорија Петрова

Пре 6 година, т. ј. 17 јуна 1925, умро је у Паризу, после тешке операције рака у стомаку славни руски и наш писац, професор Григорије Спиридоновић Петров, који беше добро познат и омиљен и у нашем друштву као књижевник, предавач и проповедник. Он се родио у Русији у граду Јамбургу у 1868 од врло сиромашних родитеља. Пошто је изучио 4 разреда гимназије, полазио је најпре семинарију, а затим Духовну академију у Петрограду, и благодарећи своје таленту, он је ускоро постао познат у читавој Русији од најнижих, па и до највиших дворских кругова. Постао је чак и васпитач синова великих кнежева. Григорије Петров радио је врло много на књижевности. Има његових књига, које су у Русији доживеле око 50 издања. После бољшевичког преврата он је 1921 године дошао, као избеглица у нашу државу и исто тако ускоро постао познат и омиљен и код нас у читавој земљи, јер је држао своја предавања и у многим најсиромашнијим и забаченим нашим селима. Он је прошао кроз нашу земљу у свима сезонама и на свим превозним средствима до сеоских таљига и дугог пешачења. Њега су са једнаким задовољством слушали и стари и млади и учени и неучи и богати и сиромаси, све вере и сви staleжи. Начитан, даровит, познавалац многих језика, земаља и народа, он је умео да зачини своја предавања занимљивим примерима из историје, природних наука и уметности. Он је одржао око 1300 предавања у нашој држави. Петрова можемо спомињати као тип предавача и проповедника чиста кова, као апостола, који је у својим предавањима износио идеје живота светлог, радиног, срећног, пуног лепоте, боје, сунца и с покликом: уживајте радост живота. Много је остало и још ће задуго остати у нашим душама од тих светлих искара, које је тако обилато кресао овај велики апостол правде и светлог живота. Потпуно је заслужио да кажемо том нашем чудном госту: велика хвала и да се увек сетимо тога, да смо на нашем путу кроз живот имали срећу слушати и читати, тог правога апостола добра и правде, чија је велика наука: да живот треба да постане храмом радости и среће. Његови земни остаци били су спаљени, по његовој жељи у крематоријуму у Паризу, а урна са његовим пепелом налази се на чувању на гробљу у Панчеву.

Савременик.

* Најјефтиније и укусно врши урамљивање слика специјална радња Јулиус Мартинко

Матуранти полицаји у Пешти

У једном пештанском кварту било је упражњено 22 полицијска места. Међу онима који су узети за та места има 17 свршених матураната и један свршени универзитетлија.

† Милан Ђирић

протојереј новосадски

У петак у 6 часова изјутра у Новом Саду је преминуо после дуге и тешке болести прота Милан Ђирић у 86 години живота.

Покојник је био у служби српске православне цркве више од 50 година. Иако стар човек, покојни „џика“ прота, како су га многи из милоште звали, био је омиљена личност у друштву у које је он залазио, јер је увек био свеж, духовит и пун здравог хумора, што је њему и као проти и као старијем човеку добро пристојало.

Покојни прота Ђирић био је стриц епископа бачког г. дра Ирине а Ђирића и градског начелника Сремских Карлсваца, банског већника г. Ст. Ђирића.

Тело покојниково је изложено у св. Саборној цркви, а биће сахрањено сутра пре подне.

Мир пепелу његовом, вечан му помен.

Помозите и нами.

Поштовани Господине Уреднице!

Већ неколико дана ми становници Јеврејске улице налазимо се у хаотичном стању, тако да нам је већ дошло да замолимо славног научењака белгијског професора Пикара да нас однесе у стратосферу иначе ћемо морати излудети.

Ово није шала, већ цела истина. Оправка трамвајске пруге врши се и дању и ноћу, тако, да ми грешници уопште већ данима неможемо да ока склопимо.

Истина, ми верујемо, да се електрична централа жури да пругу у што краћем времену доведе у ред, али би са радом требало прекинути бар од 10 увече до 5 ујутру.

Ми би умолили надлежне, да имају у виду наше здравље и право на ноћни одмор, зато нека учине бар нешто поводом овога, на чему би им вечито били благодарни.

Становници Јеврејске улице.

ШТА КАЖЕ ЧИТАЛАЦ?

Био сам на једној забави, која је приређена у корист изнемоглих и убогих, т. ј. у корист дома за убоге и изнемогле. Забава је била тако посећена, да већ давно нисам видео толики одзив публике. Да, али не треба заборавити да је то забава била јеврејског потпорног друштва, који имају осећаја и љубави за своје, а кад је то по среди, онда за њих не постоје разлози за спречавање одзива, као што је то, на жалост случај код нас.

Трамвајска пруга генерално се оправља. Запослен је многи радник, па је човеку милина погледати, што ћемо имати у годнију возњу. Већ хтедох да узвикнем: „Живела управа електричне централе!“ али електричну централу преузети Енглези и онда ми пада на памет, да су то учинили само Енглези.

„Чудновато је време, али су још чудноватији људи“, рече ми један мој пријатељ. На питање зашто, одговорио ми је резигнирано: „ко ми је дужан не плаћа, а коме сам ја дужан, не да ми душом да дахнем“. На то умирења ради, рекох му: „Угледај се на твоје поверице, па ће ти души бити лакше“.

За два и по динара човек се у Београду вози по 8 и више километара на трамвају. Међутим код нас у Новом Саду, за једва један километар плаћа се два и по динара. Та иста цена је била када је материјал коштао са 100 процената више, а та је и данас, када је материјал јефтинији са сто процената. Биће да је овом узрок, добра калкулација, али за друштва а не грађанство. Е, па немогуће је свима угодити.

Чуо сам да су у једној творници сво дана смањили радничке наднице, и то баш у времену, када је цена хлеба скочила. Изгледа ми, да је управа творнице знала, да ће цена жити знатно опастити. Ова чињеница има свога оправдања, јер сељак и радник увек стоје на једном кантару.

Расцвала се липа...
Ја шетам стазом старом
И певам песму поновног виђења.
Нисам знала да те толико
Волим.
Али ја нећу овим да те
Молим.
Нити да разбуктим стару
Жар.
Песму певам јер све у заборав
Пада. Прође ме младост
Као кишна капља и дође
Дани тешке туге
Када се не воли и не жели
Од живота ништа
Па нашо љубави да те
Молим?!
И огорчам младости моје
Жар
Јер ти већ ниси исти
И залуд би све било.
Не, ништа не желим драги
И све ми у заборав пада.
Мирише липа...
Први сутон пада.
Лагано крочим и певам
Песму љубави прошле
Док очи сузне
Још увек тебе траже.

Шта је боље?

Веле: „Боље је бити луд па богат, него паметан и сиромах“. Међутим боље је: „Бити богат и паметан, него сиромах и луд“.

Кажу: „Боље је бити сиромах без дуга, него богат са дугом“. Међутим боље је: „Бити богат без дуга, него сиромах са дугом“.

Говоре: „Боље је имати богатину пуницу, него сиротог старца“. Међутим боље је: „Бити и без и једног и другог, бар неш имати мира у кући“.

Прича се: „Боље је бити гладан него ли жедан“. Међутим боље је: „Бити и сит и напит, него ли жедан и гладан“.

Веле: „Боље је лети дњи у клопама, него зими бос“. Међутим, је боље: „Носити лети сандале, у јесен и пролеће ципеле а у зиму по потреби чизме“.

Новосадске вести.

— Слава седмог пешадијског пука. Седми пешадијски пук „Краља Петра I“ прославиће 25 јуна своју славу као успомену на дан ступања на престо блаженопочившег Краља Петра Великог Ослободноца. Сечење славског колача обавиће се у кругу касарне Краља Александра I, у Футошкој улици. Домаћин славе је командант пука, пуковник г. Милутин В. Миленковић.

— „Мала олимпијада“ Соколског друштва у Н. Саду. Соколско друштво у Н. Саду приређује сутра у недељу у 5 часова по подне на спортском игралишту „Карађорђе“ велике деце утакмице, са читавим низом најразнијих такмичења под ведрим небом.

— Чувајмо дрвеће. Примамо из грађанства ове редове: На булевару Краљице Марије засађено је пре три године дрвеће, но на жалост то се дрвеће слабо чува, баш кривцом публике. Били смо сведоци, када је пре неки дан код нове палате Кроације један кочијаш натерао теретна кола на једно дрво — и ником ништа. Уверени смо, када би се казнио сваки онај, који оштети дрвеће на улици, да би се публика навикла да сама чува улично дрвеће.

* РОГАШКА СЛАТИНА Желудачне чирове, катар желуца и црева, као и оболења цигрице и бубрега, лечите најуспешније Рогашком лековитом водом из врела Стирија. Заступство за мин. воде тт. Браћа Челиковић, Нови Сад.

* Аутомобил Шевролет, 4 седишта, затворен, мало употребљаван на продају. Видети се може код Ивана Ланзака, Нови Сад, Футошки пут 120. купатило.

* Преко пута од Финансијске дирекције у пивници „ЕЛИТ“ кафана 12 динара ручак: супа, телеће или говеђе печење, ауфлаг, тесто и хлеб.

* Набавите и Ви сигуран отров против: стеница, буба, буба-шваба, муха, мољаца, гусеница, вашију на ружама, мишева и пацова у Дрогерији „Хигиен“ Косте Живојновића Нови Сад, Трг Ослобођења 2.

Највећа трговачка кућа
МИЛОША М. РАЛЕТИЋА НОВИ САД
Краља Петра 2-4.

Преко пута Владичиног Двора
Препоручује своје огромно стовариште сваковрсне Мануфактурне робе, Свице, Штофа мушко-женска, Париски модели — по један капут, Костим, Халлина, Шролова платна у свим ширинама, Тепиха, Креветских Чаршава (Гарнитура) у Плашу, Штофу и у Гренадину ручних радова, Завеса, Зефира, Батиста, Цица и т. д. — Цене су невероватно јефтине. Роба првокласна — Моли за посету
С поштовањем
МИЛОШ М. РАЛЕТИЋ

ПРВИ ИСКАЗ

О ПРИЛОЗИМА ЗА ГРАДЊУ ЗАНАТСКОГ ДОМА У Н. САДУ

Уписали су се за добротвора (5000 динара): Матица Српска, Задруга Срба Занатлија у Новом Саду.

За утемељача (500 динара): Савез Аграрних Заједница у Новом Саду.

За помажуће чланове са 200 динара: Занатлијско Удружење Надаљ; Бачка Кредитна Банка, Нови Сад; са по 100 динара: 1 Пожаревачка Занатска Задруга, Пожаревац; Занатлијско Удружење, Бачко Петровосело; г. Љубомир Лотић, Нови Сад; Месна Организација Савеза Хрватских Обртника, Суботица; Занатлијска Корпорација, Пашићево; Занатлијско Удружење, Буљкес; са по 50 динара: Занатлијско Удружење, Нови Бечеј; Обртни Збор, Чаковац; г. Душан Илин, апотекар, Нови Сад; Занатлијска Корпорација, Бања Лука; са по 20 динара: Занатлијски Еснаф, Куршумлија.

Умољавају се пријатељи занатлија да помогну уписом у чланство градњу Занатског Дома у Новом Саду. **Одбор.**

Штампарија Душан Чампраг и Друг Нови Сад, Кр. Петра 3.

Сваку нову књигу имаде стално на стоваришту књижара „Славија“.

ПОЗИВ.

Оснивачки Одбор Прве Новосадске Столарске Задруге у Новом Саду овим сазивају своје чланове на оснивачки збор, који ће се одржати у Новом Саду, 28 јуна 1931 год. пре подне у 10 сати у гостиони „Башић“ Кисачка 21. са следећим дневним редом:

1. Избор верификационог одбора.
2. Избор часништва.
3. Претрес правила.
4. Предлози.

У Н. Саду, 18 јуна 1931.

Оснивачки Одбор.

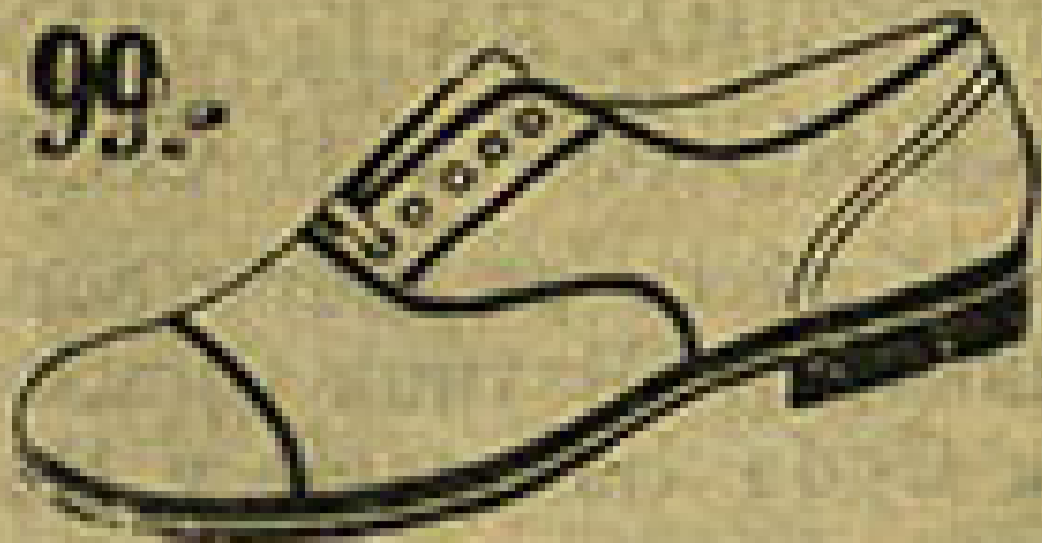
Изврш. Бр. 231/1931

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења врског суда у Н. Саду донесеног под бројем 13648/930 у корист тражиоца извршења Екштајн Сима из Новог Сада (кога заступа Др. Лустиг адв.) против извршеника из Петровца за плату 1720 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гл. 5899/1930 и проценене на 15260 динара бирташка намештаја, собног намештаја, 1 ауто. Јавна ће се дражба одржати на дан 23 јуна 1931 у 3 сата после подне у Петровцу у кући овршеника.

Нови Сад, 29 маја 1931.

Ст. Војновић
судски извршитељ.

99.-
Vrsta 3337-12
Платвене полуципеле за господу из чврстог, сивога платна лагане, ваздушне и удобне. За кућу и за улицу.

49.-
Vrsta 4238-37
Легане и врло удобне ципеле од платна у сивој боји са издржљивим гуменим ђоном мушке и женске Дин. 49.—

249.-
Vrsta 6627-08
Еlegantна удобна ципела за отменог господина спортисту на терену и они на трибинама не могу бити без ципеле овога облика.

За летовање.

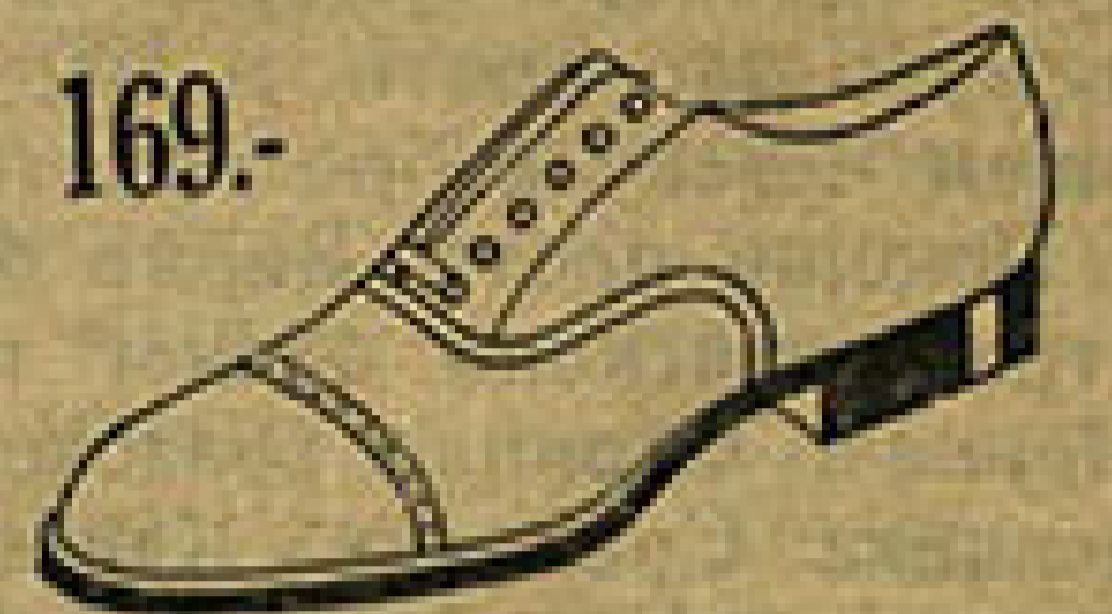
Целу годину чекате и веселите се Вашем допусту. Правите прорачун како ћете најбоље искористити време Вашег допуста. Размишљајте о томе, како ћете се, за мало новаца најбоље и најлуксузније обути. Ми смо са тим Вашим захтевима рачунали и припремили смо Вам велики избор обуће за сваку прилику.

Припремили смо Вам за шетњу, излете, за друштво, тенис, променаду, за путовање и т. д. Посетите нас у нашој најближој продаваоници, где ће Вам наш пословођа најбоље посаветовати, коју врсту обуће треба да изаберете.

Немојте заборавити купити код нас луфа уложак за обућу, који је од неоцењиве користи нарочито за време лета. Производимо га из јапанског луфа. У последње две године постао је луфов уложак тако омиљен, да од целокупне светске жетве од 6,000.000 прерађујемо $\frac{1}{3}$ т. ј. 2,000.000 комада. Уметнут у ципеле омогућује правилну циркулацију ваздуха, те заштићује ноге од знојења и за време најтоплијих летњих дана.

99.-
Vrsta 1137-03
Летње полуципеле од бела или сивога платна. Врло су лагане и удобне. Сиве за дневну потребу а беле за шетњу.

169.-
Vrsta 1937-22
Ви, који сте изложени штрапацу, требате за пролеће лакше ципеле. Ево их са издржљивим ђоном, за невероватно ниску цену.

249.-
Vrsta 7637-16
Пролећна новост 1931. Elegantна ципела са богатим украсом на ниској потпетици. Врло је лепа и отмена

Баџа

Изврш. бр. 149/1931.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује да ће услед решења окружног суда у Новом Саду донесеног под бројем 1627 из 1930 у корист тражиоца извршења Др. Николић Николе из Новог Сада за наплату 1840 динара главнице и припад. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 2604/1931 и процењене на динара 8240, гостионичарски намештај.

Јавна ће се дражба одржати на дан 23 јуна 1931 у 9 сати пре подне у Новом Саду, Колдворски пролаз 1.

Нови Сад, 23 маја 1931.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршилац

Изврш. бр. 225/1/1931.

Дражбени оглас

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1881 год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника из Новог Сада пописане у пленидбеном запис. Гн. бр. 3496/1931 и то: вертхајм благајна, писаћи stroj и 100 кг. сапуна, процењене на 8500 динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Товарна Хравил „Мириш“, заступа Др. Лесковар Јосип, адвокат у Марибору, замењује га Др. Могин Славко, адвокат у Новом Саду ради динара 4684 главнице и спп.

Дражба ће се одржати дана 26 јуна 1931 у 8 сати пре подне у Новом Саду у радњи овршеника, Краља Александра 3.

Уколико су на исте покретнине запленом и надзапленом и други повериоци намирно право стекли, ова ће се дражба уз примену § а 20 зак. чл. XVI из 1908 и у њихову корист одржати.

Купац је дужан у смислу §§ а 107 и 108 зак. чл. 60 из 1881 године купљени предмет одмах исплатити и преузети.

Нови Сад, 20 маја 1931.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршилац.

Изврш. Бр. 487/1929.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења средског суда у Н. Саду донесеног под бројем 855/1929 у корист тражиоца извршења Драгутин Станковић из Каменице (кога заст. Др. Станковић адвокат из Новог Сада) против извршеника за наплату 8000 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. 10100/929 и процењене на 12650 — динара, покућство.

Јавна ће се дражба одржати на дан 20 јуна 1931 у 10 сати пре подне у Новом Саду у Јована Суботића улици.

Нови Сад, 17 јуна 1931.

БОЖА НИКОЛИЋ
судски извршилац

Изврш. бр. 797/7-1929

Дражбени оглас

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. из 1881 год. објављује, да ће се ради намирења тражбине и прип. на јавној дражби продати покретнине овршеника пописане у пленидбеном записнику Гн. број 10128/1929 и то: собни намештај, процењене на 7000 динара обављеном оврхом у корист оврховодитеља, како следи: Михајловић Никола из Новог Сада, заступа Др. Керенџи Дезидер адвокат у Новом Саду ради 1000 динара главнице и сп. п.

Дражба ће се одржати дана 23-ег јуна 1931 у 10 сати пре подне у Новом Саду на стану овршеника, Уставска улица 15.

Уколико су на исте покретнине запленом и надзапленом и други повериоци намирно право стекли, ова ће се дражба уз примену §-а 20 зак. чл. XLI. из 1908 и у њихову корист одржати.

Нови Сад, 1-ог јуна 1931.

ЈОВАН Б. СТАНКОВИЋ
судски извршилац

Изврш. Бр. 299/1931.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршилац на основу §-а 102 зак. чл. LX. 1881 објављује, да ће услед решења средског суда у Н. Саду донесеног под бројем 14626/930 у корист тражиоца извршења Леополда Ландаја, (кога заст. Др. Тибор Дезидер, адвокат из Новог Сада) против извршеника за наплату 349 ш. ф. главнице и прип. на јавној дражби

продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. 6655/1931 и процењене на динара 10400 —, 150 флакона разне парфумерије, 20 литара одеколоне, 20 разне пулверизатор и луксузне флаконе.

Јавна ће се дражба одржати на дан 4 јуна 1931 у 12 часова у Новом Саду, у Краља Петра улици, у стану овршеника.

Нови Сад, 6 јуна 1931.

А. Орлов
судски извршилац.

Изврш. Бр. 284/1931.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршилац у смислу §-а 102 зак. чл. 60 1881 овим објављује, да ће услед одлуке Кр. Средског Суда у Новом Саду број 10441/1930 године у корист тражиоца извршења Екштајн Симе трговца, заступаног по адвокату Дру Лустиг Фердинанду из Новог Сада против извршеника, ради намирења Дин. 7000 главнице и сп. п. на јавној дражби продати покретнине које су пописане у пленидбеном записнику Број Гн. 339/1929 и 959/1930 и то поименце: бирташки столони, столице, пушка, огледало, фабрика соде воде, сода флаше, крахер флаше, 1 коњ, 1 ауто марке „Фијат“ и остало и процењене на 15000 динара.

Дражба ће се одржати 24 јуна 1931 у 8 сати пре подне на лицу места у Чуругу у гостионици овршеника.

Жабал, 10 јуна 1931.

ПИВНИЧКИ МИЛАН
судски извршилац.